

APLAUDIMENTS, XIULETS I... DESPEDIDA?

El passat dissabte va tenir lloc la famosa **Convenció**. Aquella que ens havia de donar la tranquil·litat necessària per afrontar els propers mesos amb alguna garantia. No va ser així. Només algunes pinzellades del que ja sabíem. Els parlaments van ser previsibles, tot i que volem analitzar el que ens interessa de veritat a tots i a totes, que és tot allò que te a veure amb els nostres llocs de treball.

S'ha de destacar que va haver diferència en com va transmetre sensacions el Director General i els discursos molt més repetitius i sense contingut dels seus "acompanyants", havent fins i tot de corregir-los a algun d'ells.

Van parlar de **l'homologació de les condicions laborals**, i és aquí quan **no van dir la veritat**. Nosaltres, els vostres representants, ja fa setmanes que en el sí de la Comissió de Seguiment i Garanties a Madrid hem demanat l'obertura d'una mesa de negociació que serveixi per renovar el compromís d'ocupació que les Direccions i nosaltres vam signar en l'Acord Laboral vigent, i a més la negociació de l'homologació de les condicions laborals de tots els empleats i empleades del grup BMN.

Que les Direccions es comencin a creure que l'homologació de les condicions laborals és indispensable per evitar que existeixin tensions territorials entre els companys i companyes del grup BMN. I així ho hauran de transmetre als interlocutors oficials de les RRLL. **No fa falta demorar-ho dos mesos**. Nosaltres estem llestos per parlar-ne JA!!

Les zones d'expansió van tenir un punt i a part en el discurs. Ens alegrem que tinguin tant en compte la voluntat de garantir els llocs de treball. Ens agradaria veure d'alguna manera que aquesta voluntat es tradueixi en sensibilitat a l'hora de gestionar cadascun dels casos d'empleats i empleades afectats per la mobilitat geogràfica i minimitzar d'aquesta manera el seu impacte.

SSCC, un tema estrella on molts de nosaltres esperàvem la resolució definitiva. No va ser així, ja que les xifres que van donar no quadren amb la realitat. Si han de quedar entre 100 i 120 persones, i reduir els SSCC un 50% quan ara són prop de 400, doncs **mostra una falta de concreció** gens professional. Dir per no dir res... millor callar!!

A les **empreses del grup** tenen la voluntat que es converteixin en les del grup BMN, però aquesta voluntat no es tradueix en res concret, fet que no donarà la tranquil·litat desitjada per tots ells.

La plana major va tenir el seu minut de glòria, però tot va sonar a la mateixa cantarella de fa un parell d'anys, (quan érem un bombonet, quan anàvem a liderar processos...) i ara que si tenim una bona solvència, que tenim liquiditat per aguantar tres anys, que se'ns rifen a l'estranger per invertir al banc, que som una referència als SIP que s'estan gestant... No us sona a que en moltes coses ens estan venent la mateixa moto? I nosaltres ja tenim el garatge ple!!